

پیش بینی عاطفی بر اساس تاب آوری و خود تنظیمی هیجانی در مادران با فرزند کم توان جسمی

فاطمه نادری

کارشناسی ارشد، علوم تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، واحد شمال، تهران، ایران

چکیده

پژوهش با هدف پیش بینی عاطفی بر اساس تاب آوری و خود تنظیمی هیجانی در مادران با فرزند کم توان جسمی انجام گرفت. پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ شیوه گردآوری داده‌ها توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری شامل کلیه مادران دارای فرزند معلولیت جسمی مراجعه کننده به یکی از دفاتر کاردرمانی شهر تهران بود که نمونه ای به تعداد ۲۲۰ نفر از این مادران برای مطالعه انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل مقیاس تاب آوری کانر و دیویدسون، پرسشنامه تنظیم توسط گراس و جان و پرسشنامه محقق ساخته پیش بینی عاطفی است. روایی پرسشنامه‌ها مورد تایید صاحب نظران قرار دارد و پایایی آن در این پژوهش به ترتیب برای تاب آوری ۰/۸۷، خودتنظیمی هیجانی ۰/۹۱ و پیش بینی عاطفی ۰/۸۶ از طریق آزمون آلفای کرونباخ به دست آمد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از دو سطح آمار توصیفی (میانگین، انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (ضریب همبستگی پیرسون و ضریب رگرسیون) و نرم افزار SPSS استفاده گردید. نتایج نشان داد میتوان از طریق تاب آوری و خود تنظیمی هیجانی در مادران با فرزند کم توان جسمی میزان پیش بینی عاطفی مادران را افزایش داد.

کلید واژه: تاب آوری، خود تنظیمی هیجانی، پیش بینی عاطفی.

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۹، صفحات ۳۰۳-۲۹۶